

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La
Abonament nou
pentru
Octombrie—Decembrie a. c.,
cu prețurile însemnante în capul foii,
invitată

Administrațiunea șiarului
„Tribuna”.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarchie cât și în România prin
mandate postale (*Posta utalvány — Post-
Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați să ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; eară
domnii abonați vechi spre ușorare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fâșile, în cari li s-au trimis șiarul
până acum.

Sibiu, 20 Septembrie st. v.

În afară este pace și în lăuntru sfârșire. Aceasta este semnătura, care o dă
mesajui regesc situației generale a țărilor
de sub coroana Stilului Stefan.

Timpul păcii în afară este scump, el
trebuie folosit spre înflorirea materială
și morală a statului; trebuie înflăturare
rele din lăuntru; trebuie căutat ca popoarele,
care locuiesc împreună, să găseascăegală mulțumire.

Acesta este înțelesul cuvintelor cu
care Majestatea Sa se adresează cătră noii
noștri legiuitori.

Ori-cine trebuie să primească cu deplină satisfacție aceste sfaturi părintesce, ce
vin dela înălțimea tronului.

În adevăr, pentru că statul nostru să
poată prospera este indispensabil, ca diversele popoare ce locuiesc împreună să-și
găsească mulțumirea și prin mulțumire să
se stabilizească iubirea reciprocă, care este
cea mai trainică temelie a statului nostru.

Dar aceasta este tocmai aceea, ce
Români în totdeauna au dorit. Dela începul
erei dualiste și până în diua de
astăzi Români nu s-au luptat, decât spre
a ajunge prin egala îndreptățire la adevărata
înfrâțire între popoarele din statul nostru.

Purtat-sau și politicii maghiari tot
astfel față cu noi? Există la noi egalitate
în drepturi și în datorii, spre a avea egală
mulțumire?

Credem de prisos a mai însira toate
necazurile ce avem să suferim din cauza
nedreptăților ce ni se fac. Realitatea este
atât de isbitoare, încât ori-ce om, care
voiesc să o cunoască o poate cunoaște.

Ei, dar toată lupta pentru adevăr și
dreptate este zadarnică, când cineva își
închide ochii de bună voie spre a nu
vede realitatea.

Sferele conducețoare ale Maghiarilor,
amețite de puterea ce le oferă poziția lor
avantajoasă în stat, aleargă după nălu-

cări, nemaghiare. Statul pentru ele nu este
decât un monopol al rassei maghiare, și
n'are altă menire, decât de a consolida
rassa maghiară și a îngrijii, ca ea să pros-
pereze.

De sine se înțelege, că noi Români
în asemenea împregiurări nu putem fi
mulțumiți și nemulțumirei noastre n'am
lipsit de a-i da cea mai fidelă expresiune.

Maghiarii o scu prea bine aceasta.
Porțile parlamentului s'au deschis,
totul atârnă acum dela cei chiamați a
chibzu și hotărî asupra mijloacelor celor
mai nimerite spre a face să înceteze ne-
mulțumirea.

Dovedit vor membrii parlamentului
ungar de astădată mai multă înțelepciune
politică?

Ne îndoim foarte mult, ba putem
spune cu toată siguranță că drumul ce
l-au urmat, îl vor urma și de acum
înainte.

Discursurile fraților Tisza și lungile
comentare ale pressei oficioase și semi-oficioase
ne-au indicat deja drumul, pe care
guvernul voiesc să apuce spre a face să
înceteze nemulțumirea, care domnește între
diversele popoare ale statului ungur.

In loc de a căuta mulțumirea prin
înlăturarea cauzelor, care fac ca popoarele
nemaghiare să fie nemulțumite, guvernul
voiesc să facă fericirea patriei prin înăbușirea
glasului celor nemulțumiți.

Puterea o are, majoritatea fi este asigurată,
facă și aceasta, și o va și face de
sigur, dar bine să se scie că poporul român
este nemulțumit și că astupându-i-se
gura, nemulțumirea va deveni și mai mare.

Nemulțumirea este un sentiment, care
prin violență nici odată nu se va putea
stîrpi, afară dacă nu cumva se intenționează
stîrpirea a însuși poporului ce se
afă în suferință.

De aceea noi în același timp când
primim cu deplină satisfacție cuvintele
mesajului regesc, în care se exprimă dorința
de a vedea diversele naționalități în
egală măsură mulțumite, nu putem
ascunde temerea noastră pentru viitorul
patriei, când guvernul tinde să traduce în
practică bunele intenții ale monarhului
prin măsuri potrivite de a înăspri și mai
mult situația internă deja încordată.

Monarhul, ca părinte care iubescă
de o potrivă pe fi și, doresc mulțumirea
generală, eară nu nemulțumirea generală,
și dacă în mesajul se vorbesc de atitudini,
care conduc la frecări între naționalități,
apoi aceste atitudini numai Românilor nu li
se pot pune în sarcină.

Poporul român a fost și este un element
de ordine și dacă el astăzi se află
în luptă cu cei ce au puterea în mâna,
luptă și este impusă de cătră acestia, ne-
socotindu-se drepturile ce i se cuvin.
Aplice-se cu sfîrșenie legile în vigoare și
dele-lăse Românilor înriurirea ce le com-
pete în afacerile publice și atunci va dis-
părea și nemulțumirea poporului român.

Nu noi provocăm, noi suntem cei

provocați. Suntem jigniți în pacinica
noastră desvoltare ca Români, datori suntem
să ne apărăm, și ne vom apăra, în marginile ce ne dă legea.

Vom adevărată egală îndreptățire, o
voiesc și monarhul, voiască-o și guvernul.

De am fi și într'un ceas bun spre
ridicarea binelui, gloriei și strălucirei tron-
ului și patriei!

Revistă politică.

Sibiu, 20 Septembrie st. v.

Dieta croată s'a deschis la 30 Septembrie n. dându-se mai întâi cetire următorului rescript regesc adresat Banului Khuen-Hederváry: „Închidându-se la 15 Iulie periodul legislativ al dietei trecute, în urma propunerei d-tale am găsit de cuvîntă a convocata nouă dietă a regatelor noastre Croația, Slavonia și Dalmatia pe 30 Septembrie în capitala țării, Agram, și a te înșarcina pe d-ta, ca dând cetire rescriptului nostru regesc de deschidere, să declară în numele nostru această dietă de deschisă“.

Banul fiind apoi adus de o deputație
în sala dietei a cetății următorul rescript regesc de deschidere:

„Noi Francis I din mila lui D-țeu etc.

„Când am convocat dieta prin rescriptul nostru regesc dela 18 Septembrie, am urmat îndemnului înimii noastre părintesci, de a da credincioșilor mei cât mai curând ocazia de a conlucra în mod constituițional la regularea afacerilor publice ale țării. Prin pactul încheiat între regatul nostru Ungaria și regatele noastre Croația, Slavonia și Dalmatia li s-a asigurat regatelor reprezentate de d-voastră, iubiti credincioși, naționalitatea, constituționalitatea și autonomia sub garanții condiționate de unitatea de stat a țărilor coroanei ungare și li s-a întemeiat în domeniul dreptului public o poziție, care vă deschide un câmp larg pentru desfășurarea unei activități durabile și folositoare. Dela exercitarea acestei activități în conformitate cu legea, dela aprețerea justă a împregiurărilor reale, a exigențelor comunității de stat va atîrna în prima linie, pentru ca numita lege fundamentală, sau cu alte cuvinte uniunea consacrată în timp de mai mulți secoli cu regatul nostru Ungaria să aducă tot mai multe foloase regatelor Croației și Slavoniei, foloase, care — suntem siguri — prin bună voință dintr-o parte și dintr'alta vor putea înălțatura neînțelegerile trecătoare.

„De aceea, băsati pe numita lege fundamentală, ca basă sigură, veți putea iubiti credincioșii să ve apucăți cu conștiință liniștită de lucrarea roditoare, privitoare la desvoltarea principioasă a stării publice în țară, privitoare la promovarea progresului spiritual și al bunei stării materiale a iubitelor noastre regate Croația și Slavonia.

„În direcția aceasta, împreunarea fostului teritoriu grăniceresc cu Croația și Slavonia și prin aceasta cu țările coroanei ungare reclamă, ca aceste părți de țară, împreunate de fapt, prin dispoziții legale să se contopească într'un corp organic și ca să fie o singură lege electorală pentru întreaga țară. Chiemarea guver-

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primește.

Manuscript nu se înapoiază.

are să fie programa viitoarei sesiuni parlamentare.

Urmarea reformei sociale, dică conservatorii în programă lor, rămâne una din sarcinile cele mai urgente ale parlamentului, fiindcă dela ea aternă putință de a se abroga legile excepționale, create în vederea pericolului comun provocat de democrații-socialiști.

Păstrarea unei puternice și solide clase de țărani și meșteșugari este una din temele cele mai serioase ale unei politici sociale positive. Realisarea acestui scop va opri decăderea inteligențelor clasei mijlocii din orașe și sate.

Experiența făcută cu tariful vamal din 1879 (protectionist) confirmă dreptatea sistemei de politică economică, care constă în a acorda protecțunii naționale o ocrotire puternică și militează în favoarea păstrării acestei sisteme.

Mulțumită venitului dat de imposibile indirecte, neaerul financiară împieriului e asigurată și echilibrul e stabilit în bugetul fiecărui stat federal. Crescerea acestui venit a făcut cu putință reducerea impozitului direct.

Programul promite reducerea sarcinilor comunale și scolare, reducere care se va face posibilă prin sporirea taxelor asupra spirituoaselor și prin punerea de taxe asupra operațiunilor de bursă.

În ce privește politica colonială, conservatorii promit principelui de Bismarck ajutorul lor pentru favorisarea creării de colonii.

Archiducale Rudolf la Sinaia

Cetim în „Românul“:

„Sinaia, în 15 Septembrie 1884.

Astăzi de dimineață la oarele 9 M. S. Regele, A. S. Archiducale Rudolf, însoțiti de d-nii D. Sturdza, baron Saurma, baron Hugo de Saurma, Furduescu, prefectul de Prahova, maiorul Șomănescu și de mai mult de 200 vînători țărani și bătăiași, au plecat la vînătoare de urși la Poiana-Tapului.

M. S. Regina cu A. S. principesa Stefania au însoțit până la Poiana-Tapului pe Augustii lor soți.

Să hotărise a nu se face vînătoare decât de urși.

Din cauza însă a artificiilor de joi seara, toți urșii fugiseră din munți. Unul însă a trecut la o mică distanță pe dinaintea Alteței Sale Archiducelui, care n'a tras în el, fiindcă-i teamă să nu împusce cățiva bătăiași cari se aflau pe aceeași linie în fața sa.

M. S. Regele cu A. S. Archiducale Rudolf s'au întors în Sinaia, însoțiti de o numărăsită la oarele 6 seara.

La oarele 7 a urmat prânzul la care au luat parte dl D. Sturdza, cu d-na Zoe Sturdza,

Foia „Tribunei“.

Balul român din Arad.

Reproducem în traducere după șiarul cotidian din Arad „Arad és Vidéke“ descrierea balului român ținut cu ocazia adunării pentru fond de teatru român, pentru a da cetitorilor o descriere făcută de un șiar maghiar, scăpată din peană cu voie sau fără voie, dar de sigur sub impresiunea unui succes frumos:

Primele rîndurile au apărut. „Să au făcut cib în sala cea mare dela „Crucea albă“ și au ciripit toastele în limba română.

— Bine au făcut.

În această lume a timbrelor, în care executorii de dare sunt mai mulți decât contribuabili și romanticitatea e pe cale de a apune, și cade bine dacă zoresc puțin — românișm.

Românișmul și așa tăinuesc mult în sine din timbrul romanticității.

Se deșteaptă cu pietate la suvenirea dulce a trecutului național. Păstrează cu credință moștenirea primă și se nisuesc a o lăsa nevătămată din generație în generație.

Își dispută cu mândrie originea; onorează cu conștiință deplină amintirea vîțejilor sei, își apără cu curagiu limba sa, și grijește cu jaluzie dințile proprii. Se cugetă cu bucurie la strălucrea trecută și fantasând se cufundă în tainele viitorului.

d-nii baroni de Saurma, generalul Crețeanu și d. Mayr.

La oarele 9 s'a executat retragerea cu facile și torțe în fața castelului Peleș, de cele două muzici aflate în Sinaia și de soldații batalionului al 2-lea de vînători.

16 Septembrie.

Astăzi la oarele 10 dimineață MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. II. și RR., cu sutele Lor, au venit la mănăstire să asculte sfânta liturgie și corul bisericii Domnita Balașa, adus din București.

La intrarea în biserică, Maiestățile Lor și Augustii Lor oaspeți au fost întâmpinați de stărițul mănăstirei, îmbrăcat în odajii, și de d-nii Sturdza, Saurma, Mayr, general Crețeanu, baron de Hertz, de Saltzberg, căpitan Schneider, toate notabilitățile aflate în Sinaia, precum și de un numeros public.

După terminarea liturgiei, M. S. Regele și Augustul seu oaspe, au plecat la barace unde au trecut în revistă batalionul al 2-lea de vînători, care, cu această ocazie, a executat mai multe mișcări.

M. S. Regele, pe deplin satisfăcut, a plecat cu oaspele seu la castelul Peleș.

La oarele 1, s'a servit dejunul, la care, pe lângă persoanele de ieri seară, au mai luat parte și d-nii general Fălcioianu, baronul de Saltzberg, primul secretar al legației austro-ungare, și căpitanul Schneider, atașat militar.

Plecarea Altețelor Lor I I. și R R. Archiducele Rudolf și principesa Stefania era fixată la oarele 5 seara.

Încă dela oarele 4, un numeros public se adunase în gară, așteptând sosirea Altețelor Lor.

Batalionul al 2-lea de vînători era înșirat în ordine de bătaia pe peronul gărei, având mușica regimentului al 4-lea de infanterie în capul seu.

Toată Sinaia era din nou împodobită cu verdeță, steaguri române, austriace și belgiene.

MM. LL. Regele și Regina cu Augustii călători venire în gara Sinaia la oarele 4 și jumătate, și după ce Maiestățile Lor și Altețele Lor se întreținură câteva momente cu cei preșinți și M. S. Regele cu A. S. principalele Rudolf trecu în revistă batalionul, luară cu toții loc în trenul regal, care la 5 oare porni spre Predeal.

Aci o numerosă mulțime aștepta sosirea trenului regal, care intră în gară în aclamație tuturor.

După ce AA, LL. II. și RR. archiducele Rudolf și principesa Stefania se mai întreținură câteva momente cu cei prezenți, Altețele Lor se îmbrățișă cu Maiestățile Lor și apoi se suieră în trenul imperial.

Semnul de plecare a trenului a fost suirea Altețelor Lor.

Trenul imperial ești din gara Predeal la oarele 5 și 50 minute în strigătele de ură ale mulțimii.

Dar meritul cel mai mare al lui e că crește cu laptele mamei sale muierii frumoase — de o potrivă în timpuri bune și rele.

Dacă s'a îndoit cineva despre aceasta el s'a putut încredința asupra adevărului la balul român dela 28 Septembrie, care a fost cel dințai bal al anutimpului acestuia.

La 9¹/₂ ore societatea care consistă exclusiv din element românesc, — era completă. Publicul des undula prin sala splendid iluminată, neforțat, vesel — ca o familie mare care s'a adunat la olaltă bucurându-se de revedere, gustând plăcere fără a o — tăinui.

Quadrilul prim l-au jucat în 3 coloane, de toate 60 de părechi care număr n'a scădit nice după pauză.

Damele în general s'au prezentat în toalete foarte alese și cu gust; dintre ele 13 purtau costum național, care strălucia minunat la lumina parei de gaz și oferia un tablou colorat de tot interesant și plăcut.

Efectul costumelor scumpe și colorate l-au marit cu deosebire jocurile naționale. Aceste erau reprezentate în ordinea de dans în număr prevalenți și au contribuit mult la buna disposiție. Jocul românesc e unul dintre cele mai expresive jocuri naționale. El începe cu o demnitate ceremonioasă, ca jocurile religioase, pe care România le executau în jurul altarului. Musica le acompaniază cu un rytm exact. La început în tempo

Maiestățile Lor, Regele și Regina, însoțite de d-nii Sturdza, Saurma, R. Mihai, generalul Fălcioianu, Crețeanu, d. G. Cantacuzino, etc., se întoarseră în Sinaia, cu trenul regal, la oarele 6 și 45 minute.

M. S. Regele după ce trecu din nou în revistă batalionul al 2-lea de vînători se sună în trăsură și plecă cu M. S. Regina la castelul Peleș.

Procesul nostru cultural.

(Discurs presidențial rostit de dl Iosif Vulcan la deschiderea adunării generale a Societății pentru fond de teatru român, în Arad la 27 Septembrie st. n. 1884.)

Onorabilă adunare generală!

Ca reprezentant al comitetului Societății pentru fond de teatru român, în numele aceluia, am onoarea a vă saluta pe D-voastră întrunită în această adunare!

Cu bucurie am venit la D-voastră, căci am fost convins că numeroasa clasă intelligentă, dimpreună cu poporul luminat și cu dare de mâna din aceste părți, va întâmpina cu căldură scopul ce urmăresce Societatea noastră.

Dar cu bucurie și mai mare pot să constațez acum, că convingerea mea nu m'a înșelat. Am plăceră să văd în această sală o prea frumoasă adunare, compusă din bărbați de felurite condiții sociale, din numeroși reprezentanți ai poporului, și — unde se lucrează pentru cultură, nici femeile nu pot să lipsească.

Da, onorabilă adunare generală, scopul Societății noastre e cultural. Așeșdămîntul ce vom să intemperiștem are menirea să respândească cultură; căci după biserică și școală, teatrul este mijlocul cel mai puternic întratingere acestui scop. Un adevăr căci, recunoscut de toată lumea civilizată. De aceea statele înfințează teatre și le dă subvenții mari.

Dacă dar e vorba de cultură, nici noi Români nu putem hesita, ci trebuie să grăbim să aduna din toate părțile să ne dăm sprințul pentru respărdirea ei. Astăzi cultura e pânea de toate dilele, fără care nici un popor nu poate să trăiască; aceasta e scutul lui în furtunile vietorului: aceasta e scară pe care se poate urca la nemurire.

Sub înfurirea acestei convingeri, este foarte instructiv să ne întrebăm: cum stăm noi Români din Austro-Ungaria cu cultura?

Făcut-am vr'un progres?

Care ne sunt perspective în viitor?

Dacă vom studia condițiunile în care am trăit și din care multe ne împresoară până în diușa de astăzi: va trebui să respondem că am făcut progres.

Ni se poate dire, că progresul acesta e mic, că nu-i mulțumitor: dar nu ni se poate contesta, că totuși am înaintat.

Si dacă cei ce ne desconsideră, vor apărea, toate neajunsurile, ba și pedecile de tot felul cu care avurăm și mai avem a ne lupta: vor căuta să se mire, că suntem și acolo unde am ajuns.

Însă ca să putem proba rezultatul mult puțin al stăruințelor noastre culturale, căută să ne întoarcem privirea în trecut. Să vedem cum am stat noi pe la începutul veacului de acuma, înainte cu 50—60 de ani? Să comparăm situația noastră culturală de atunci cu cea de acuma! Să ne examinăm, ce am avut noi atunci și ce avem acuma?

Dar meritul cel mai mare al lui e că crește cu laptele mamei sale muierii frumoase — de o potrivă în timpuri bune și rele.

Dacă s'a îndoit cineva despre aceasta el s'a putut încredința asupra adevărului la balul român dela 28 Septembrie, care a fost cel dințai bal al anutimpului acestuia.

La 9¹/₂ ore societatea care consistă exclusiv din element românesc, — era completă. Publicul des undula prin sala splendid iluminată, neforțat, vesel — ca o familie mare care s'a adunat la olaltă bucurându-se de revedere, gustând plăcere fără a o — tăinui.

Quadrilul prim l-au jucat în 3 coloane, de toate 60 de părechi care număr n'a scădit nice după pauză.

Damele în general s'au prezentat în toalete foarte alese și cu gust; dintre ele 13 purtau costum național, care strălucia minunat la lumina parei de gaz și oferia un tablou colorat de tot interesant și plăcut.

Efectul costumelor scumpe și colorate l-a marit cu deosebire jocurile naționale. Aceste erau reprezentate în ordinea de dans în număr prevalenți și au contribuit mult la buna disposiție. Jocul românesc e unul dintre cele mai expresive jocuri naționale. El începe cu o demnitate ceremonioasă, ca jocurile religioase, pe care România le executau în jurul altarului. Musica le acompaniază cu un rytm exact.

La oarele 1¹/₂ înainte de pausă au intrat în sala cea mare — 10 bărbați. Ei au venit doi cu doi. Calfe de industrie din Arad, care au venit să dovedească cu mărturie văduțe, că și ei sunt cultivatori neobișni ai jocului național. Erau îmbrăcați în pantaloni albi strâni. Cămeșile erau lungi mai până la genunchi, brodate în colori, legate la grumați cu sinoare cu ciucuri. Mijlocul era incins cu brâe naționale rosii, albe și vinete. (Vor fi fost roșii, galbene și vinete. Red.) Picioarele erau încălțate cu sandale rosii brunete legate cu curele. La sandale și pulpele picioarelor aveau legate zurgale, care sunau la

Vom începe la biserică, primul factor al civilizației. De aici datează și începutul culturii noastre. Primele rađe ale deșteptării intelectuale ne veniră de pe terenul bisericesc, căci numai singur acela a putut să ofere tinerimii noastre traiau și carieră.

Leagănul acestei deșteptării a fost Ardealul; ear isvorul — cele două episcopii de acolo. Ele au trimis tinerii la scoliile înalte din Roma, Viena și de prin alte orașe să studieze teologie. De acolo se reîntoarseră apoi Sinaia, Maior și Clain, care făcău istoriografie noastră modernă, și dimpreună cu alții de ambele confesiuni, puseră temeiul renascerii naționale.

Într'aceste scoliile din Blaj ne deteră bărbați cu sciună; de acolo o schinție sbrâbătă la Oradea-mare, și aședându-se în scaunurile piscoșilor, aprinse la Beiuș un nou focar de cultură, înființă gimnasiul din care a ieșit aproape toată generația actuală ce scie carte în părțile celor trei Crișuri.

Asupra bisericiei române din părțile arădane și bănățene plana atunci un nor greu, hierarchia sârbească, ce ținea în lanțuri grele spiritul culturii noastre naționale și opria ori ce avînt al idioului românesc.

În aceste dîle de grea cumpănenă, orisonul se lumina numai de fulgerile fabulelor lui Cichindeal, care isibia în cîndea de tindă a răpi ceea ce strămoșilor noștri le era mai scumpă decât vieața și dedea înimă turmei apăsatate.

Si pe cînd scoliile dela Blaj și Beiuș își indeplină înalta lor missiune, în orașul Arad se deschide preparandia română, care, ca și farul în mijlocul valurilor nimicitoare, conducea la lumană pe cei înșelați de cultură.

Preparandia din Arad are frumoase pagini îu istoria culturii noastre. Chiar și înființarea ei este monumental unei virtuți naționale. Regimile românescii escaleră cu bravura lor în resbelul în contra Franciei, sub împăratul Francisc I. Monarhul voind să fie recunoscut, învîntându

să prefacă în semență deșteptării noastre... Ne-am tredit și am făcut un pas înainte...

De atunci și până scuma cele două episcopii din Ardeal ajunseră două mitropolii, a treia se ridică în Bucovina, se mai înființă alte trei episcopii, domnia ierarchiei sărbesci se curnă și biserică luă un avânt. Astăzi avem șese seminarii teologice, în ele profesori de cultură înaltă; mai trimitem tineri la teologie și în străinătate: avem un cler superior celui din România.

Pe terenul scolar progresul nostru se manifestă prin: 4 gimnasii complete și unul inferior, vreo 2 interne pentru băieți, 6 preparamii, vreo 10 scoli normale, o scoală comercială, una reală și preste vreo două mii de scoli sătescăi.

In timpul mai nou conducerea culturii noastre se îndreptăză și în favorul sexului femeiesc. Începutul săfăinătării și scoli de fete, între care cea de frunte este a Reuniunii femeilor române din Sibiu; tot acolo Asociația transilvană va întemeia în curând o scoală superioară de fete, spre a răspunde astfel la o generală trebuință națională.

Aci este locul să accentuăm înămintarea noastră pe terenul asociațiunilor, căci ele, surorii dulci ale scălei, dău mână de ajutor acesteia întru împlinirea misiunii sale.

În fruntea porniră femeile. Ele înființă prima reuniune filantropică-culturală și anume la Brașov. Esempul frumos făcut și în alte părți, înămată astăzi avem asemenea reuniuni la Sibiu, Blaj, Făgăraș, Abrud, Zernesci, Mediaș, Selagiu, Arad și Sătmăr.

Într-oarece bărbății de înrăurare au înființat Asociația transilvană pentru literatura română și cultura poporului român, care a întrebuințat până acumă deci de mii de florini pentru scopuri culturale.

În Bucovina asemenea s'a înființat o societate, care, deși cu mai puțin succes, nu înțeazădă de a tinde la scopul ce s-a fixat.

A treia asociație s'a făcut la Arad, care — să sperăm că va realiza și ea ideea înființărilor ei!

Toate asociațiunile aceste și-au manifestat activitatea cu deosebire în ajutorarea materială a tinerimii scolare, înămată astăzi avem o mulțime de bărbății crescuți cu cheltuiala asociațiunilor.

Dar tinerimea noastră scolară se bucură și de alte ajutoare. Bărbății de vrednică aducere aminte fondată internă și stipendii în folosul ei. Dintre toți vom aminti numai pe Dr. Romontăi, Gojdu, mitropolitii Șuluț și Vancea, Zsiga.

Nu putem să trecem cu vederea nici mișcările de asociație ale învățătorilor nostri. Vedem cu bucurie, cum din săptămâna în toate diecesele formării reunii, cari țin și desbat cestiuni pedagogice.

Ca rezultat al activității culturale întreprinse din mai multe părți, vedem clasa noastră intelligentă sporindu-se pe de altă parte. Numai în sala aceasta suntem mai mulți, decât era numărul aceloră cari înainte cu 50—60 de ani sciau carte.

Un rezultat al culturii este și aprețuirea cestiunii materiale și financiare. Astfel astăzi avem și noi un institut de credit „Albina“ din Sibiu, alte două la Năsăud și Făgăraș, iar la unul tot în Sibiu suntem tovarăși.

Cu literatură, deși încă tot începători, avem și reprezentanți vredniici ai științelor și ai beletristicei. Dăm Academiei de științe din București cărți de membri distinși. Un Cipariu este decoarea învățătorilor români, un Șaguna va rămâne nemuritor în istoria bisericească, un Andrei Mureșan a scris cel mai puternic imn românesc.

Au luat parte.

Dintre dame: Lucreția Olariu din Deva, Letitia Oncu (în costum național), Iulia Bocșan din Curtici, Silvia Tehér din Boroșineu, dnele David, Nicoara, Tămaș din Curtici, Răduian din Curtici, Beleșiu, Veliciu din Ineu mic, Emilia Miclea, Elena Hamzea din Fiscut (în costum național), d-nele Cornea (în costum național), Maria Purcariu, Mera din Siria, Bonciu, Rea Silvia Ceonțea, Mercea din Pecica, Sida din Siria, Iulia Gebeles din Pecica, Conopan (în costum național), Maria Selceanu din Cela (în costum național), Ana Voica, Șepetianu (în costum național), Misiciu, Stănescu (în costum național), Fizeșan, Bogdan din B. Comloș, văd. Comloșan, Vuia (în costum național), Melania Papp (în costum național), Ana Crăciun.

Domnișoare: Silvia și Iulia Bogșan din Ourtici, Adela Mărișescu (în costum național), Eugenia Serb, Melania Balint, Adelina Braun, Silvia Tămașdin, Emilia și Irma Raduyán, Caterina Stan, Cornelia Beleșiu, Regina Cornea (în costum național), Irina Antal, Livia Șerbanu, Alexandrina Șerban, Petronela Misiciu, Caterina Bragia, Diana Mera, Ana Bonciu, Livia Bogdan, Neli Teucean (în costum național), Maria Stoicoviciu, Iuliana Peteanu (în costum național), Mezin, Iustina Roman (în costum național).

Limba noastră are catedră la trei universități și la toate gimnasile pe unde locuiesc Români. Studiul limbii a luat o direcție mai serioasă: stilul a devenit mai corect, mai românesc.

Diaristica asemenea începe a lucea un avânt. Atunci nu aveam nimic, mai târziu numai „Gazeta“, care era de două ori pe săptămână: astăzi avem 2 diare cotidiane politice, 4 care apar mai de multe ori pe săptămână; mai avem câteva foi beletristice, pedagogice, bisericești, poporale, ba și o revistă umoristică.

Cele mai multe din ele se tipăresc în tipografii românescă, de cări avem 8

Ca artă nu în toate ramurile putem să înregistram ceva. Sculptură nimic, pictură prea puțină. Dar în muzică putem arăta mai mult. Românul e cântăreț, îi place a cânta. El însuși ni-o spune aceasta prin doina din colecția lui Alexandru:

Bate vînt de primăvară,
Eu cânt doină pe afară,
De mă 'ngân cu florile
Si priveghetorile.
Vine earna viscoasă,
Eu cânt doină 'nchis în casă,
De-mi mai măngâiu dilele,
Dilele și noptile.
Frunza 'n codru căt învîț,
Doină cănt de voinicie;
Cade frunza jos în vale,
Eu cânt doina cea de jale;
Doină dic, doină susin,
Tot cu doină mă mai țin;
Doină cânt, doină șoptesc,
Tot cu doină vietuesc!...

În epoca cu care comparăm situația noastră de astăzi, muzica noastră se manifestă numai prin doinele poporului. În ele românașă revîrsă tainele sufletului, în ele flăcăul își spunea dragostea; în ele poporul își plângă durerea și tot ele erau isvorul măngăierii sale.

Clasa mai cultă, asemenea iubitoare de căntece, în ceasuri de veselie și la petreceri, cântă nisice versuri bătrâne sau improvizate, aplicate mai cu seamă la melodii străine, dar execuțiate cu un accent bisericesc, căci partea cea mai mare a cântăreților aparținea bisericei ori se trăgea de acolo.

Din biserică a pornit și desvoltarea muzicii noastre. Începutul a fost înființarea corurilor bisericești, înțâi la catedrale, în urmă și la alte biserici de frunte.

Începutul cu înțelutul acestei coruri începând după studiile și piese luminescă, și indeletnicindu-se de ajuns, datoră concerte, reprezentără piese musicale cu succes crescend. Astfel de coruri avem la Lugoj, Brașov, Sibiu, Făgăraș, Timișoara, Caransebeș și Oravița.

Se iviră apoi talente musicale, cari merseră să studieze în străinătate muzica mai înaltă și refinându-se luară direcția unei coruri, prezentându-se și ca compozitori. Astfel era regretul Porumbescu, astfel sunt dinii Dima din Sibiu, N. Popoviciu la Caransebeș, Tudor cav. de Flondor la Cernăuți și Mureșan la Brașov.

Într-oarece unii oameni cu zel, vădând talentul muzical al poporului, formării coruri vocale în poporul dela sate. Încercarea îsbătă și în curând lumea română fu surprinsă, că corurile noastre vocale din popor cântă armonios în biserici, mai apoi dău concerte și în cele din urmă joacă piese întregi.

Al fraților plugari din Chisinau, în frunte cu bravul lor preot dl Lucian Șepetian, și meritul începutului. Lor le compet aplauzele recunoștinței, căci ei au format cel dintâi cor vocal de plugari români. De atunci au trecut mulți ani la mijloc, corul din Chisinau și-a serbat și iubile de 25 ani; da la acea sărbătoare frumoasă a avut placerea dă a vedea întrunindu-se 11 coruri vocale de plugari români, căci frumosul exemplu făcut și în alte sate înămată astăzi avem aproape la 30 de asemenea coruri.

Cu mândrie constatăm aceasta, căci ele ne formează un titlu de fală, care ne spune că în astă privință am întrecut mai toate popoarele cu cari locuim împreună, ba asemenea coruri nici în România nu găsim. E bine, un popor, care are atâtă talent pentru artă, e capabil de cultură, are un viitor frumos!

Din corurile vocale ale poporului și ale clasei mai culte eșiră și trupele noastre de diletanți, cări din cînd în cînd dău reprezentări teatrale... Ba în timpul din urmă s'a format și o trupă ambulantă...

Spre a da artei teatrale la noi o direcție serioasă, eată motivul pentru care s'a înființat societatea noastră. Teatrul fiind un organ puternic pentru respândirea culturii, pentru poleirea gusăului și pentru cultivarea limbei: voim să avem și noi un teatru, măcar și ambulant, care să îndeplinească această missiune.

Scopul nu este încă atins, căci lipsele ne sunt multe și alte întreprinderi asemenea reclamă ajutorul nostru: dar putem să spună că este asigurat în viitor cel mai de aproape...

Această credință nu se întărescă și prin călduroasa primire cea cu astă ocasiune atîi facut Societății noastre; căci cler, intelligentă și popor vătă adunat aici spre a ne da sprințul.

Încă odată vă salut pe acest teren, căci este terenul culturii, și am onoare a deschide adunarea generală a Societății pentru fund de teatru român!

„Familia“.

Congresul pentru proprietatea literară și artistică.

La finea lunei trecute s'a întrunit la Berna Congresul internațional pentru a căuta mijloacele de a proteja proprietatea literară și artistică.

Dispozitivul principale adoptate de către acest Congres sunt următoarele:

Autorii aparținând la fiecare din țările contractante, vor fi asimilați în toate celelalte țări ale Uniunii cu autorii naționali.

Expresiunea „opere literare și artistice“ cuprinde: operile dramatice sau dramatico-musicale, compozitiile musicale cu sau fără cuvinte, operile de desen, pictură, sculptură, gravură, litografie, ilustrații, charte, planuri, crochiuri, în fine toate producțiile literare, scientific sau artistice care ar putea să fie publicate prin ori ce mod de tipărire sau de reproducere.

Autorii din una din țările Uniunii se vor bucura în toate țările Uniunii de dreptul exclusiv de traducere a operei lor în timp de decese ani, după publicarea într-o țară a Uniunii, a traducării operei lor autorizată de dînsă.

Va fi autorizată publicarea de extrase, de fragmente sau de bucăți întregi ale unei lucrări literare sau artistice care a apărut pentru întâia oară într-o altă țară a Uniunii, cu condiția că această publicare să fie apropiată sau adaptată la învățămînt și să aibă un caracter științific; va fi autorizată asemenea publicarea reciprocă de christomâți compuse din lucrările differitorilor autori. Cu toate acestea, va trebui în totdeauna să se face mențiune de numele autorului sau de sorgintea de unde sunt luate aceste extrase. Va fi considerată ca ilicită inserția de compozitori musicale, în culegerile destinate pentru scoalele de muzică.

Articolele de diare sau culegerile periodice vor putea să fie reprodate în original sau traducere. Această facultate nu se întinde și în ceea ce privește romântele — foile sau articolele de științe și de artă.

Dreptul de protecție al operilor musicale atrage după sine interdicția bucăților numite arangamente de muzică, precum și a altor bucăți care, fără consimțămîntul autorului, sunt compuse pe motive estrase din discele opere, sau reproduc opera originală cu modificări, cu reduceri sau adăugări. Contestațiile la cari va da nas cere această clausă vor fi lăsate la aprecierea tribunalelor.

Stipulațiile protectoare se aplică la reprezentările publică a operilor dramatice sau dramatico-musicale, fie sau nu publicate aceste opere. Autorii operilor dramatice sau dramatico-musicale vor fi protejați, căci va fi dreptul lor, contra reprezentării neautorizate a traducării operei lor. Sunt rezervate drepturile autorului care declară în titlu sau în capul operei că execuția publică a operei este opriță.

Pentru a justifica urmările în contra contrafacerilor, va fi de ajuns ca numele autorului să fie indicat pe titlu sau în josul dedicării, prefaței sau la finea operei.

Orică lucru contrafăcută va putea să fie secuștată la importația ei în una din acele țări ale Uniunii, unde opera are drept la protecția legală.

Un birou internațional, cu ședință la Berna și întreținut cu cheltuielile Statelor Uniunii, va fi înșirinat cu tot ce privește supravegherea și protecția proprietății literare și artistice.

Cronică.

Maiestatea Sa a sosit la 30 Septembrie n. 4 oare dimineață din Budapesta la Viena. Monarhul s'a pus numai decât la masa de scris pentru a rezolva afaceri de stat și acte, cari aspetau după contra-signatura împăratăscă. Cătră 9 oare Maiestatea Sa era la gară așteptând soșirea oaspeților de vînat, regele Albert de Saxonia și prințul Wilhelm din Prusia. După amiazi societatea de vînat a plecat la Neuberg.

*

Adunarea generală a universității săsescă va fi înămată în 3 Octombrie a.c. ședință. După sfîrșitul acesteia va urma o ședință a celor 7 judecători.

*

Illuminară electrică a Timișoarei s'a făcut pentru a întăriat la 29 Septembrie n. Orașul părea o mare de flacări. Currentul electric se poate închide în ori ce moment și pentru ori care stradă sau parte a orașului.

*

Steaguri maghiare la Predeal. Cetim „Kol. Kozl.“: „Din incidentul călătoriei parechei principale de coroană, gara din Predeal era împodobită cu tot felul de steaguri, dar steag unguresc nu se putea vedea niciu nă. Șeful gării din Predeal a comandat că e drept steaguri maghiare din Budapesta și acele au și sosit, dar direcția căilor ferate române a interzis pe cale telegrafică animarea acelora“. Maghiarii numai doar vor fi întăriți pe postă.

*

Fortificarea Bucureștilor. — Lucrările de fortificare au început într-un punct, supt conducerea ofițerilor de geniu.

Nihilistii. Diarul „Justice“ din Londra afă că mișcarea revoluționară se întinde mereu în Rusia, atât în armata regulată cât și între marinari. O mașină infernală a isbuințat dilele acestea în lagărul regimentului Sarazoff care se află în acest moment la Wilna; mai mulți oameni și cai au fost ucisi sau răniți. Cea mai mare parte a lagărului a fost distrusă de foc.

Din

Biblioteca poporala a „Tribunei“

au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici. 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. Pipruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Listă de contribuiri

